

то се не поклониха на звѣрата, нито на ікона та мѣ, и не прїаха знаменіе на челя да си, и на рѣкоѧ си: Они живѣха, и царстваха съ Христомъ (въ тіа) хілѣда години.

5 Я драги тѣ мѣртви не ѿживѣха, доклѣ да се свиршатъ хілѣда та години, това є перво то воскресеніе.

6 Блаженъ и свѣтъ є, който има дѣла въ перво то воскресеніе: надъ нихъ не ще да има властъ втората смерть, но они ще вѣдатъ сващеннницъ на Господа и на Христа, и ще да царстватъ съ него хілѣда години.

7 И като се свиршатъ хілѣда та години, ще вѣде развирзанъ сатана та ѿ свойата затворъ,

8 И ще излѣзе да прелстї народа тѣ, който се намеряватъ на четыри тѣ крайща на земля та, гдѣ га има градъ, и да ги сопрѣ на войска, на който чигло то є като морскіо песокъ.

9 И излѣзохъ по сїка та ширина земна, и ѿниколи-
ха полькатъ на свати тѣ, и
воздубленыятъ градъ: и
излѣзе огнь ѿ Господа ѿ небо
то, и поаде ги:

10 И діаволо, който ги
бѣше прелстилъ, хвирленъ
къдѣ въ огненno то и жи-
вѣло то єзеро, гдѣто є

изброй лажливо пророкъ:
и ще да се мѣчатъ дѣнь и
ношь во вѣки вѣки въ.

11 И (послѣ) видѣхъ є,
дѣнъ голѣмъ престолъ вѣлъ
и єдногод, който седѣше на
немго, на-когото ѿ лицѣ то
бѣга небо то и земля та, и
не намарише (кѣке) място
за нихъ.

12 И видѣхъ мѣртви те
малы тѣ и голѣмы тѣ, че
сто еха предъ Господа, и разгара-
нахасе книги тѣ: и драга
книга се ѿбори, коато є
животна: и съдени вѣдоха
мертви тѣ споретъ дѣла та
си, ѿ ѿнова щото кеше напи-
сано въ книги тѣ.

13 И даде морѣ то свои тѣ
мертви, и смерть та и бѣдъ
дадоха свои тѣ мѣртви: и
съдени вѣдоха споретъ дѣ-
ла та си.

14 И смерть та и бѣдъ хвир-
лени вѣдоха въ огненno то
єзеро: и това є втора та
смерть.

15 И който се не намери за-
писанъ въ книга та живот-
на, хвирленъ выдѣ въ ог-
ненno то єзеро:

ГЛАВА ВЛ.

И (послѣ) видѣхъ небо но-
во и земля нова: защото
перво то небо и перва та
земля заминаха, и морѣ то
намаше го веке.

3 И бѣзъ Іоанна видѣхъ